

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A számlálón túli mérték**

1. A számlálón túli mérték

Pedál-János

A dinamó fémvázának hideg rezgése a combizmok mélyéig hatolt. Alinda látása sötétedett a fáradtságtól, ahogy a lendkereket hajtotta, de a tekintete a szomszédos padra tévedt. János-g534 lehorgasztott fejjel pedálozott tovább; ujjai fehéredtek a hajtókaron, ahogy a visszautasítás feszültségét próbálta belefojtani az ívekbe.

– Csupán számok vagyunk a számlálón – suttogta Alinda a fogai között, miközben tüdeje égett a fojtogató gőztől. – Ha a gép kér kalóriát, adunk. Ha a táplálékmassza fogy, elszámolnak velünk. Akkor hol kezdődik az, aki több, mint egy watttermelő egység?

A nagymama ritmusa egy pillanatra megbicsaklott, de nem nézett a lányra. Az őrszem-optikák tompa, zöld villanása a távoli mennyezeten emlékeztette őket a láthatatlan ellenőrzésre.

– Ott kezdődik, amikor elfordítod a fejed, ha a másik leesik a padról – felelte az idős asszony szaggatottan. – Vagy amikor megszakadsz, hogy neki fél wattal több maradjon. De a kolónia pontosan ezt a maradékot vadássza le. Ha ember maradsz, elhasználsz valamit, ami nem nekik termel.

János mozdulata egy pillanatra megtorpant. Nem fordult feléjük, de a vállának feszülése megváltozott. Egyetlen lopott, elmosódott pillantást vetett Alindára a vasrácsok felett. Ebben a szótlan tekintetben több méltóság szorult, mint az egész szektor szabályzatában. Alinda megkeményítette a lábát, s mélyebbre nyomta a pedált.